

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΑ

Μ Α Θ Η Μ Α Τ Α,

Σ ν ν τ ε δέ ν τ α

π αρά

Σ ΤΕΦΑΝΟΥ ΚΟΜΜΗΤΑ

τοῦ

ξ κ Φ δ ι ας,

Εκ Χωραρχίας μὲν Κοκοσίου, Κώμης δε Κωφῶν.

Γενικὴ Γεωργία,

περιζόνυσσα

τὴν τα ἀρχαὶαν ἰσορίαν, καὶ τὴν ἰσορίαν τῶν
παλαιῶν ἐνδόξων ἀθνῶν, καὶ τὴν ἰσορίαν τῶν
νῦν κρατούντων ἀθνῶν.

—

ΕΝ ΗΕΣΤΗ,

Παρὰ τῷ εὐγενεῖ Ματθαῖῳ Τράττυρᾳ τῷ ἐκ Ηττιρόζας,
φωνή. 1828.

Ε.Υ.Δ τῆς Κ.Π.
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΣ: ΕΠ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ

Πρόσοντα

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΙΚΗ ΕΠΙΔΗΜΙΟΥ ΜΟΔΕΛΛΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΚΟΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ

Ηισορία είναι τὸ ἀναγκαιότατὸν μάθημα εἰς πάντα ἄνθρωπον· ὅχι μόνον διότι εὑρίσκει εἰς πάντα συγγραφέα ἰσορικὰ διηγήματα, καὶ μάλιστα εἰς τοὺς Ἕλληνας συγγραφεῖς, οἵ ὅποι εἰναι καὶ λέγονται πατέρες τῆς ἰσορίας· ἀλλὰ καὶ διότι πλατύνει τὸν νοῦν τοῦ ἀνθρώπου, ἐξηγοῦσα τὰ συμβεβηκότα ἀπὸ αἰῶνος κατὰ διάφορα ἔθνη· καὶ δὲν ἀφήνει τι εἰς τὸ σκότος τῆς ἀγνοίας, ἀπὸ ὅσα ἐπράχθησαν ἀγαθὰ ἢ πονηρὰ· καὶ μὲ τοῦτον τὸν τρόπον δίδει ἀφορμὴν εἰς τὸ νὰ δύναται νὰ κρίνῃ ἔκαστος πολλὰ τῶν μελλόντων ἐκ τῶν παρελθόντων.

Διὰ ταῦτα είναι ἀναγκαῖον νὰ διδάσκωνται καὶ οἱ παῖδες, ὅσοι μανθάνουσι τὴν Ἕλληνικὴν παιδείαν, εἰς τὰ παιδαγωγικὰ αὐτῶν μαθήματα καὶ τοῦτο τὸ τοσοῦτον ἀναγκαῖον μάθημα, ὅσον ἐνδέχεται, σαφῶς καὶ ἐν συνόψει· διότι οὔτως οὔτε, ὅταν διηγῆται τὶς τι ἰσορικὸν, μένουσι ψεχηνότες, καὶ αὐτοὶ γινώσκοντες τὰ ἀναγκαιότατα συμβεβηκότα τοῦ παρελθόντος χρόνου ἐν διαφόροις ἔθνεσι καὶ περισάσεσιν, ἥμπορούσι νὰ προβλέψωσι τι καὶ περὶ τοῦ μέλλοντος· οἷον, τὶ τις ποιήσας, τι ἔξει τὸ ἐπόμενον.

Συνοψίσθη δὲ ἡ παροῦσα ἐπίτομος ἴσορία ἐκ
τε τῆς διτόμου ἴσορίας, ἵν συνερανίσατο Δημήτριος
ὁ Αάρθορις, καὶ ἐκ τῆς τριτόμου, ἵν συνέθετο μὲν ὁ
Γάλλος Δουμερῶν, μετέφερε δὲ ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ εἰς τὸ
ἡμέτερον ἴδιωμα **Α'** Θανάσιος ὁ Σταγειρίτης· τῶν ὅποιων
καὶ αἱ **δύο** εἴναι ὀφέλιμοι εἰς ἀνάγνωσιν, εἴ τις
ἐθέλει **νὰ μάθῃ** καὶ πλείονά τινα τῶν ἐν τῇ παρούσῃ
ἐπιταμῇ· ἡ ὅποια ἔγεινεν ἐπὶ τούτῳ, διὰ νὰ διδάσκηται
εἰς τοὺς πρωτοπείρους μαθητὰς εἰς τὰ σχολεῖα.

**ΓΕΝΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ
ΕΠΙΤΟΜΗ.**

Προλεγόμενα.

Iσορία λέγεται ἡ διήγησις τῶν ἀξιομνημονεύτων προγεγενημένων πράξεων καὶ συμβεβηκότων μεταξὺ διαφόρων ἐθνῶν, πόλεων, καὶ ὑποκειμένων.

Η^ε. δὲ Ισορία, ὅταν μὲν διαλαμβάνῃ τὰ μάλιστα λόγου καὶ μνήμης ἄξια πάντων τῶν συμβεβηκότων, ὅσα συνέβησαν μεταξὺ τῶν διαφόρων ἐθνῶν καὶ πόλεων καὶ ὑποκειμένων ἀπὸ αρχῆς κόσμου μέχρι τῶν ἡμερῶν μας, τότε λέγεται Γενικὴ Ισορία. ὅταν δὲ διαλαμβάνῃ τὰ κατὰ μέρος ἐκάστου ἐθνοῦς, τότε λέγεται Εἰδικὴ Ισορία.

Διαιρεῖται δὲ ἡ Ισορία ἐν γένει εἰς δύο, εἰς Παλαιὰν καὶ Νέαν. Καὶ Παλαιὰ μὲν λέγεται ἡ διαλαμβάνουσα τὰ συμβεβηκότα καὶ τὰς πράξεις, ὅσα συνέβησαν ἀπὸ ἀρχῆς κόσμου μέχρι τῆς ἐλεύσεως τοῦ Σωτῆρος. Νέα δὲ, ἡ διαλαμβάνουσα τὰς ἀξιολόγους πράξεις καὶ συμβεβηκότα, ὅσα συνέβησαν ἀπὸ τῆς ἐλεύσεως τοῦ Σωτῆρος μέχρι τοῦ καιροῦ μας.

Καὶ ἡ μὲν Παλαιὰ διαιρεῖται εἰς ἐποχὰς τέσσαρας. τῶν ὅποιων, ἡ μὲν πρώτη διαλαμβάνει ἀπὸ κτίσεως κόσμου μέχρι τῆς ἀποκατασάσεως τῶν διαφόρων ἐθνῶν. ἡ δὲ δευτέρα, ἀπὸ τῆς ἀποκατασάσεως τῶν διαφόρων ἐθνῶν μέχρι τοῦ Κύρου. ἡ δὲ τρίτη, ἀπὸ τοῦ Κύρου μέχρι τοῦ Αλεξανδρου. ἡ δὲ τετάρτη, ἀπὸ τοῦ Αλεξανδρου μέχρι τοῦ Αὐγούσου. εἰς τοῦ δποίου τὸν καιρὸν ἐγεννήθη ὁ Σωτήρ.

Η^ε. δὲ Νέα διαιρεῖται καὶ αὐτῇ εἰς ἐποχὰς τέσσαρας. τῶν ὅποιων, ἡ μὲν πρώτη ἀρχεῖται ἀπὸ Αὐγού-

ζον, καὶ διαλαμβάνει ἔως τῆς διαιρέσεως τῆς Ρωμαϊκῆς αὐτοκρατορίας εἰς ἀγαπολεῖην καὶ δυτικήν· ἡ δὲ δευτέρα ἄρχεται ἀπὸ τῆς διαιρέσεως ταῦτης, καὶ διαλαμβάνει ἔως Καρόλου τοῦ Μεγάλου· ἡ δὲ τρίτη, ἀπὸ Καρόλου τοῦ μεγάλου ἔως τοῦ Κολούμπιου· ἡ δὲ τετάρτη, ἀπὸ τοῦ Κολούμπιου μέχρι τοῦ καιροῦ μαζ.

Καὶ οὐτωὶ μὲν διαιρεῖται εἰς ἑποχὰς ἡ Ἰσορία· ἥμερις διαστὴρ εἰς τὴν εὐνοίαν τῶν μαρτυρούντων ἕξελομεν ὑαλίδῃ κατὰ ἔστη· καὶ περὶ τῶν ἐπισημοτέρων αὐτῶν, ἐν συνώψει· ἀναγέροντες, ὅσα εἴραι ἀναγκαῖται εἰς συνεχῆ γνῶσιν τῆς ἐν γένει ισορίας· Καὶ διαιροῦμεν τὴν ισορίαν ταῦτην, μετὰ τὴν ἀποκατάσασιν τῶν ἐθνῶν, εἰς δέον μέρη· τῶν δποίων τὸ μὲν πρῶτον διαλαμβάνει τὴν ισορίαν τῶν Ηαλατῶν ἐγδόξων ἐθνῶν· τὸ δὲ δεύτερον, τὴν ισορίαν τῶν καὶ νῦν κρατούντων ἐθνῶν.

Είναι δὲ ἡ γνῶσις τῆς ισορίας ὀφελιμωτάτη ἐν τῷ βίῳ· καὶ μάλιστα εἰς τοὺς ἔχοντάς τινα ἀρχὴν· διότι εἰς μὲν τοὺς χνδαιόντας είναι μόνον γνῶσις τῶν γεγενημένων· εἰς δὲ τοὺς ἡγεμόνας, καὶ εἰς ὅλους ἔχείνοντας, ὅσοι ἔχοντι τινα ἀρχὴν, είναι μάλιστα καὶ διόρθωσις· Εἴπειδη ἔχασος τούτων, ἀναγινώσκων τὰς πράξεις τῶν ἄλλων, βλέπει καὶ τὰς ἀρετὰς καὶ τὰ ἐλαττώματα αὐτῶν, καὶ προσέχει εἰς τὸ νὰ μὴν ὑποπέσῃ μὲν εἰς τὰ σφάλματα ἔχείνων· νὰ μημηθῇ δὲ, κατὰ τὸ δυνατὸν, τὰς ἀρετὰς αὐτῶν· καὶ οὕτω νὰ διορθώσῃ τὸν ἔαυτόν του.

τῆς

ΓΕΜΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΕΠΙΤΟΜΗ.

Ισορία ἀπὸ Κτίσεως Κόσμου μέχρι
τῆς διαιρέσεως τῶν Εθνῶν.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΠ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ

α'. Περὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ κόσμου δὲν εὐρίσκομεν τίποτε εἰς τὴν ίσορίαν τῶν ἔιτρῶν. ἐπειδὴ ἡ ἀρχαίσ αὐτῶν ίσορία εἶναι γεμάτη ἀπὸ μύθους καὶ πλάσματα· καὶ δὲν ἥμπορεῖ τις ἐκ τούτων νὰ συμπεράνῃ τι ἀληθὲς ὄμολογούμενον. Μόνος δὲ ὁ Μωϋσῆς, ἀρχαίτατος ίσορικὸς τῶν Εθραιών, γράψας τὴν ίσορίαν τοῦ ἔιτρους του, ἀρχεται ἀπὸ τῆς δημιουργίας τοῦ κόσμου, καὶ τελειώνει ἔως εἰς τὸν καιρὸν του· Αὐτὸς λοιπὸν μᾶς λέγει περὶ τῆς δημιουργίας τοῦ κόσμου τοιαῦτα.

β'. Οὐδὲς ἐδημιούργησε πρῶτον τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὸ φῶς, καὶ διεχώρισε τὴν νύκτα καὶ τὴν ἡμέραν· ἔπειτα, ταύτην τὴν μεγάλην ἔκτασιν, τὴν ὄποιαν ἡ γραφὴ ὀνομάζει Στερέωμα· μετὰ δὲ ταῦτα, διεχώρισε τὰ ἕδατα τῆς γῆς εἰς ἕδιον μέρος, καὶ τὴν ξηρὰν ὄμοιώς· καὶ ἡ ξηρὰ ἐβλάσησε διὰ προσαγῆς του, οἷα τὰ φυτὰ μὲ τοὺς καρπούς των· ὕσερον δὲ διώρισεν εἰς τὸ σερέωμα τὸν Ηλίον, τὴν Σελήνην, καὶ ὅλους τοὺς λοιποὺς ἀσέροας· μετὰ δὲ τοῦτο ἐπρόσαξε καὶ ἔγειναν οἱ ἵχθύες εἰς τὴν θαλασσαν, τὰ πετεινὰ, καὶ τὰ ἐρπετὰ· καὶ τελευταῖον, ὅλα τὰ ζῶα· Καὶ εὐλογήσας αὐτὰ, εἶπεν· Αὐτάνεσθε, καὶ πληθύνεσθε·

4 Γενικῆς Ι' σορίας Α' ρχαιωλογία γ', δ', ε', σ'.

γ'. Άφ' οὖ δὲ ἐτελείωσεν ὅλα τὰ ἄλλα, ἔπλασε καὶ τὸν ἄνθρωπον, ἄνδρα καὶ γυναῖκα· καὶ τὸν μὲν ἄνδρα ὠνόμασεν Αὐτὸν, τὴν δὲ γυναῖκα Εὔαν Καὶ εὐλογήσας αὐτοὺς, τοὺς εὐχήθη, καὶ εἶπεν· Αὐξάνεσθε, καὶ πληθύνεσθε, καὶ πληρώσατε τὴν γῆν, Καὶ ἀφ' οὗ τοὺς εὐχήθη οὕτω, τοὺς ἔδωκε καὶ νὰ φυλάξωσι μίαν ἐντολὴν· Άλλὰ τὴν παρέβησαν ἀμφότεροι, καὶ ἐξέπεσον τῆς χάριτός του· καὶ ἔλαβον καὶ τὴν κατάραν παρ' αὐτοῦ, ὃ μὲν Αὐτὸν, νὰ τρῶγῃ τὸν ἄρτον του ἐν ἴδρωτι τοῦ προσώπου του· ἡ δὲ Εὔα, νὰ γεννᾷ τέκνα ἐν λύπαις.

δ'. Άφ' οὗ δὲ ἐξέπεσον οὗτοι οἱ πρῶτοι ἄνθρωποι ἀπὸ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ, ἥρχισαν νὰ ἀπολαμβάνωσι τοὺς καρποὺς τῆς κατάρας· καὶ νὰ ζῶσι μὲ κόπους καὶ ἴδρωτας· Εὐγένυησαν δὲ δύο νίοὺς τὸν Κάϊν καὶ τὸν Αὐτελ· ἀπὸ τοὺς ὅποίους ὃ μὲν Κάϊν ἔγεινε γεωργὸς· ὃ δὲ Αὐτελ, ποιμὴν προβάτων· Καὶ ἐπειδὴ ἥγάπων οἱ γονεῖς περισσότερον τὸν Αὐτελ, δὲ Κάϊν φθονήσας, τὸν ἐφόνευσε, καὶ ὃ Θεὸς τὸν κατηράσθη νὰ τρέμῃ· αὐτὸς δὲ ἐφυγεν ὁμοῦ μὲ μίαν ἀδελφήν του, τὴν ὅποίαν εἶχε γυναῖκα, καὶ κατώκησεν εἰς τὰ ἀνατολικάτερα μέρη.

ε'. Τούτου δὲ τοῦ Κάϊν ὁ πέμπτος ἀπόγονος Λάμεχ ἔγενυησε τρεῖς νίοὺς, Ιωβὴλ, Ιουβὰλ καὶ Θοβὴλ· καὶ μίαν θυγατέρα Νοεμὰν· Καὶ ὃ μὲν Ιωβὴλ ἐφεῦρε τὰς σκηνὰς· ὃ δὲ Ιουβὰλ, τὰ μουσικὰ ὅργανα· τὸ ψαλτήριον καὶ τὴν κιθάραν· ὃ δὲ Θοβὴλ, τὴν χαλκευτικὴν· καὶ ἡ Νοεμὰ, τὴν τέχνην τῶν μαλλίνων ἐνδυμάτων.

σ'. Άφ' οὗ δὲ ἀπέθανεν ὁ Αὐτελ, ὃ Αὐτὸν ἔγενυησε τὸν Σήθ. ὃ δὲ Σήθ, τὸν Εὐνῶς· Οὗτος δὲ ὁ Εὐνῶς ἐσερέωσε τὴν πρὸς Θεὸν λατρείαν· ἐν φάντεσι οἱ ἄλλοι ἐξέπεσον εἰς τὴν εἰδωλατρείαν· Τούτου δὲ τοῦ Εὐνῶς ἑβδόμος ἀπόγονος ἔγεινεν ὁ Νῶε· εἰς τοῦ ὅποίου τὸν καιρὸν ἔγεινε παγκόσμιος κατακλυσμὸς.

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΒΡΕΝΟΝ ΣΦΡΑΓΙΔΩΝ ΚΑΙ ΗΜΙΚΛΗΣ ΚΩΝΤΑΡΙΝΟΥ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΧΟΡΗΣΤΙΚΟΥ ΕΠΙΧΟΡΗΣΤΙΚΟΥ

ζ'. Επειδὴ οἱ ἄνθρωποι ἔτσι πολλοὶς χρόνος
εἰς ἐξέργας τὰς καταράς, ἐπλήθυναν παρὰ πολὺ·
καὶ ἐδόθησαν εἰς πᾶν εἶδος κακίας. Οὕτεν ὁ Θεὸς
ῳδούσθη κατ' αὐτῶν, καὶ ηὔθελης νὰ τους ἀμαρτίην
διόλον.

η'. Καὶ ξεπειδὴ ὡς οἰκογένεια τοῦ Νῶα ἦσαν ἄν-
θρωποι ἄκενοι οἵτις, αὐτὴν μόνην ἀπεργάσασε νὰ σώσῃ,
διὰ σικυρῷσιν τοῦ ἀνθρωπίου γένους. Οὕτεν ἐπρό-
σαξεν εἷς τοῦ Νῶα νὰ κατασκευάσῃ μίαν μεγάλην
καβοτερήν, διὰ νὰ φυλαχθῇ εἰς αὐτὴν αὐτὸς μὲ ὅλην
τὴν οἰκογένειάν του.

ιτ'. Άγ' οὐδὲ ἐτελείωσεν ἡ κιβωτὸς μετὰ ἐκεῖνον
ἴτη, εἰσέβη εἰς αὐτὴν αὐτὸς, καὶ οἱ τρεῖς νιοί του,
Σῆμα, Χάμ, καὶ Πάρθεν· ὃιοῦ μὲ τὰς γυναικίας των·
εἰσεβίβασσεν δὲ εἰς αὐτὴν καὶ ἀπὸ ὅλως τὰ ζῶα ἄρσεν
καὶ θῆλε· Καὶ τότε ὁ Θεὸς ἔθρεξε τεσσαράκοντα ἡμε-
ρονίτια εἰς ὅλην τὴν γῆν· καὶ ἐπιγήσαν πάντας τὰ
ζῶα τὰ ἐπὶ τῆς γῆς.

ιε'. Άγ' οὐδὲ ἐπανσεν ὁ κατακλυσμὸς, καὶ ἐξη-
ρύσθη ἡ γῆ, ἐξηλίθιν ἀπὸ τὴν κιβωτὸν πάντες οἱ εἰς
αὐτὴν εἰσισκόμενοι ἄνθρωποι, καὶ πάντα τὰ ζῶα·
Καὶ οἱ ἄνθρωποι ἥρχισαν νὰ πληθύνωσι τοσοῦτον,
ὅσες ἡραγκάσιμης νὰ διασκορπισθῶσιν εἰς ὅλην τὴν
ἐπιφάνειαν τῆς γῆς.

ιε'. Ηοὺν ὅμως διασκορπισθῶσιν, ἥρχισαν νὰ
κτίσωσιν εἰς ὑπότυπα ἔτα ὑπερμεγέθη πῦργον, πρὸς
τὸ πεδιμένον μέρος τῆς Μεσοποταμίας, εἰς εὐρ-
χωρότατον πεδίον. Καὶ ὁ πῦργος οὗτος ἥθελον νὰ
εἴναι τοσοῦτον ὑψηλὸς, ὥστε, κατὰ τὴν ὑδειν των, ἡ
ζούγιή του νὰ φτάνῃ ἕως τὰς τὸν οὐρανὸν. Α' ἡλ' ὁ
Θεὸς ἐταπείνωσε τὴν ὑπερμηγάρειάν των· ἐπειδὴ το-
σοῦτον ἐσύγχισε τὰς γλώσσας των, ὥστε δὲν ἐρύει ο
εἰς τὴν ἔκεγεν ὁ ἕλλος. Καὶ ἐξ τούτων ἡραγκάσιμη-
σαν νὰ πιαστηθῶσιν ἀπὸ αὐτὸν τὸ ἔργον, καὶ διε-
σκορπίσθησαν, ὅπου ἐδύνατο ἔκεισθαι. Οὐ δὲ πῦρος

ἀνομάσθη Πύργος τῆς Βαβυλῶνος· ἥγουν· τῆς συγχύσεως.

ιβ'. Α' φ' οὐ δὲ διεσκορπίσθησαν οἱ ἀπόγονοι τοῦ Νῶε εἰς διάφορα μέρη τῆς γῆς· ἔγειταιν ἀρχηγοὶ διαφόρων ἐθνῶν. Καὶ οἱ μὲν ἀπόγονοι τοῦ Σήμι λέγονταιν ὅτι κατέκησαν πρὸς τὸ μέσον καὶ ἀνατολικὸν τῆς Ασίας· οἱ δὲ τοῦ Ιάφεϊ, πρὸς τὸ δυτικὸν καὶ Αρκτικὸν τῆς Ασίας, καὶ εἰς τὴν Εὐρώπην· οἱ δὲ τοῦ Χαμ, πρὸς τὴν Βαβυλωνίαν, Αραβίαν, καὶ Αφρικήν. Καὶ ἐκ τούτων πάλιν οἱ γεννηθέντες ἀπόγονοι διεσκορπίσθησαν εἰς ὅλα τὰ μέρη τῆς γῆς· καὶ διηρέθησαν εἰς διάφορα ἐθνη.

τῆς

ΓΕΝΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΕΠΙΤΟΜΗ.

ΜΕΡΟΣ ΗΡΩΤΟΝ.

Ισορία τῶν Παλαιῶν ἐνδόξων Εθνῶν.

Α'. ΙΣΤΟΡΙΑ τῶν ΕΒΡΑΙΩΝ.

α'. Καὶ οἱ μὲν Εβραῖοι ἔλαβον τὸ ὄνομα ἀπὸ τοῦ Εβερ, ὁ ὅποιος ἐζάθη πέμπτος ἀπόγονος τοῦ Σήθ, υἱοῦ του Νῶε. Τούτου δὲ τοῦ Εβερ ἐκτος ἀπόγονος ἐζάθη ὁ Θαῦβας.

β'. Οὗτος δὲ ὁ Θαῦβας ἐγέννησε τὸν Αβραὰμ, καὶ τὸν Αρρᾶν. Καὶ ὁ μὲν Αβραὰμ, ἀπὸ μὲν τῆς γυναικός του Σάρρας ἐγέννησε τὸν Ισαὰκ, ἀπὸ δὲ τῆς δούλης του Αγαρ ἐγέννησε τὸν Ισμαήλ· ὁ δὲ Αρρᾶν ἐγέννητε τὸν Λώτ· ὡςε ὁ Λώτ ἦτον ἀδελφοῦ τοῦ Αβραὰμ· ἥγουν, υἱὸς τοῦ ἀδελφοῦ του·